

कर्मशत्वका शूलनिस्तोदपीडिता । चतसृष्वपि चाद्यासु
भवन्त्यनिलवेदनाः । सदाहं प्रकिरत्यस्त्रं यस्याः सा लो-
हितक्षराह । सवातसुद्धिरेदीजं वासिनी ७रजसा युतम् ।
प्रसंसिनीऽस्यन्दते त्वं लोभिता दुःप्रसूय या । स्थितं स्थितं
हन्ति गर्भं पुत्रघ्नीऽरक्तसंचवात् । अत्यर्थं पित्तलाः१०
योनिर्दाहपाकज्वरान्विता । चतसृष्वपि चाद्यासु पित्तलि-
ङ्गोष्णयो भवेत् । अत्यनन्दाः११ न सन्तोषं मास्यधर्मेण
गच्छति । कर्णन्याः१२ कर्णिका योनौ स्नेह्याहृगभ्यान्तु
जायते । मेघनाचराणात् पूर्वा १२ पुरुषादतिरिच्यते ।
वज्रशस्त्रातिचरणादप्याः१४ वीजं न विन्दति । स्नेहलाः१५
पित्तिला योनिः कण्डूयुक्तातिशीतला । चतसृष्वपि
चाद्यासु स्नेहलिङ्गोष्णतिर्भवेत् । अनास्रवस्तना घण्टी
१६ खरस्पर्शा च मैथुने । अतिकायगृहीतायास्तृणयाः
फलनीः१७ भवेत् । विहता सद्योऽयोनिः सूचीवक्त्राः१८
ऽतिसंघटा । सर्वलिङ्गसमुत्थाना सर्वदोषप्रकोपजा २०।
चतसृष्वपि चाद्यासु सर्वलिङ्गोष्णतिर्भवेत् ।

४३१६ पृ० पिष्टपचनशब्दात् परत्वं परिशिष्टम्

पिष्टपशु पु० पिष्टपशुः पशुः । यज्ञे पशुस्थाने पिष्टपशु
पशौ तथा हि पिष्टपशुमीमांसायाम् अनिष्टसाधनस्यापि
हिंसाया वैदिकमन्त्रद्वारा संस्कारविशेषे जनिते इष्टसा-
धनत्वं यथा विषादेरनिष्टसाधनस्यापि वैद्यकोक्तसंस्कारभेदे
कृते इष्टसाधनत्वम् । एवञ्च वैद्यकोक्तविषसंस्कारस्य वि-
ज्जिदङ्गवैगुण्ये यथा नेष्टसाधनत्वमेवं वैदिकप्रयोगे मन्त्रा-
दीनां यथोक्तस्मारादिवैगुण्येऽपि न हिंसाया इष्टसाधन-
त्वम् । विशेषतः सांख्यमते हिंसाया इष्टसाधनत्वेऽपि
अनिष्टान्तरसाधनत्वसुररीक्षतम् । तथा च वेदोच्चारणादौ
सासर्ग्यहीनानामिदानीन्तनानां सुतरां पशुयागादौ पिष्ट-
पशुनेव यागो विधेयः न तु साक्षात् पशुनेति व्यवस्था-
पितम् । मनुनापि “कुथ्यात् घृतपशुं सङ्गे कुथ्यात् पिष्टपशुं
तथा इत्यनेन कामनारूपासत्तौ पिष्टपशोरेव विधानमु-
क्तम् । एतन्व्यायानुसारेणैव भा० व्यास० ८।१७० “आलम्ब्यसमये
तस्मिन् गृहीतेषु पशुष्वथ । सहर्षयो सहाराज ! बभूवुः
क्षपयान्विताः । ततो दीनान् पशून् दृष्ट्वा हृदयक्ते त-
योधनाः । ऊचुः शक्रं ससागस्य नायं यज्ञविधिः
शुभः । अपरिज्ञानमेतत्ते अहान् धर्मसिद्धतः । न
हि यज्ञे पशुगणा विधिदृष्टाः पुरन्दर ! । धर्मोपधा-
तकस्त्वेव समारम्भस्तव प्रभो ! । नायं धर्मकृतो यज्ञो न
हिंसा धर्म उच्यते । आगमेनैव ते यज्ञं जुर्वन्तु यदि

चेच्छसि । विधिदृष्टेन यज्ञेन धर्मो सुमहान् भवेत् ।
यज वीजैः सहस्राक्ष ! त्रिवर्षपरमोषितैः । यज्ञ धर्मो
महान् शक्र ! महाराष्ट्रफलोदयः” ।

४३१२ पृष्ठस्यपुष्पस्नानशब्दात् परत्वं परिशिष्टम् ।

पुष्पानुग न० चक्रदत्तोक्ते चूर्णभेदे “अम्बुषकीमोचरसो
समङ्गापद्मकेशरान् । वाङ्मोकातिविषासुक्तं बिल्वं
लोध्रं सगैरिकम् । कट्फलं सरिचं शुण्ठीं वृद्धीकां
रक्तचन्दनम् । कट्फलवत्सालान्धातकीमधुकार्जुनम् ।
पुष्पेष्विष्टृत्य तृत्यानि स्त्रञ्चचूर्णानि कारयेत् । तानि
चौद्रेण संयुज्य पाययेत् तण्डुलाम्बुना । अष्टगुदरा-
तिसारेषु रक्तं यज्ञोपवेशत्रे । दोषागन्तुकता ये च वा-
लानां तांस नाशयेत् । योनिदोषं रजोदोषं चेतं नीलं
सपीतकम् । स्त्रीणां श्यावरूपं यच्च तत् प्रसज्या निव-
र्त्तयेत् । चूर्णं पुष्पानुगं नाम हितमात्रेयपूजितम्” ।

४४२७ पु० प्रकृतिशब्दस्य परिशिष्टम्

राज्ञां पुरोहितादिषु २१ दशसु सुमन्त्रादिषु २२ अष्टासु
च यथोक्तं शुक्रनीतिशास्त्रपरिशिष्टे

“पुरोधास्य प्रतिनिधिः प्रधानः सचिवस्तथा । मन्त्री च
प्राङ्विवाकश्च पण्डितश्च सुमन्त्रकः । अमात्यो द्रुत इ-
त्येता राज्ञः प्रकृतयो दश । दशसांशाधिकाः पूर्वा दू-
तान्ताः क्रमशः स्मृताः । अष्टप्रकृतिभिर्युक्तो नृपः कैश्चित्
स्मृतः सदा । सुमन्त्रः पण्डितो मन्त्रो प्रधानः सचिव-
स्तथा । अमात्यः प्राङ्विवाकश्च तथा प्रतिनिधिः स्मृतः ।
एताभ्यतिस्मास्त्वष्टौ राज्ञः प्रकृतयः सदा” । एतेषां
लक्षणानि तत्रैवोक्तानि दृश्यानि विस्तरभयाच्चोक्तानि ।

४४११ पृष्ठस्यप्रगम्यशब्दात् पूर्वत्वं परिशिष्टम्

प्रगदिन् त्रि० प्रगदति वा० शीघ्राद्यै इति । प्रकर्षेण कथन-
शीले स्त्रियां ङीप् ततः प्रगद्या० चतुरर्थ्यां जप् । प्रा-
गाद्य तददूरदेशादौ त्रि० ।

प्रगद्यादि पु० चतुरर्थ्यां जप्प्रत्ययनिमित्ते शब्दगणे स च
गणः पा० ग० उक्तो यथा “प्रगदिन् मगदिन् मगदिन्
कविल खण्डित गदित चूडार मडार मन्दार कोविदार”

४४६८ पृष्ठस्यप्रसाधनशब्दस्य परिशिष्टम्

प्रसाधनीकरणप्रकारश्च युक्तिकल्पतरावुक्तो यथा

“प्रसाधनी दिङ्मवनगसम्प्रसङ्गाभिरुक्ताङ्गुलिभिः
क्रमेण । चतुर्विधानां प्रथिवीपतीनां सम्पत्तिसौभाग्य-
यशःसम्बद्धिदा । काञ्चना घातुजा चैव शङ्कजा च यथा-
क्रमम् । जाङ्गलानूपसामान्यशैलानां सहीशुजासु ।